

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 15/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 14. júna 2017 prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 45 Cpr 4/2013-97 z 22. mája 2014, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 CoPr 16/2014 z 20. mája 2015 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 54/2016 z 28. septembra 2016 vedenú pod sp. zn. I. ÚS 155/2017 a sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 19 Cpr 4/2013-110 z 18. septembra 2014, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 CoPr 1/2015-202 z 20. mája 2015 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 1282/2015 z 30. novembra 2016 vedenú pod sp. zn. III. ÚS 384/2017 a takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 155/2017 a sp. zn. III. ÚS 384/2017 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 155/2017.

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. decembra 2016 sa spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) č. k. 45 Cpr 4/2013-97 z 22. mája 2014, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 CoPr 16/2014 z 20. mája 2015 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Cdo 54/2016 z 28. septembra 2016 a ktorým by napadnuté rozhodnutia týchto súdov zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie. Predmetná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milanovi Lalikovi, ktorý je členom I. senátu ústavného súdu a ktorý ju uznesením č. k. I. ÚS 155/2017-22 z 22. marca 2017 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Ústavnému súdu bola 21. februára 2017 doručená sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd rozsudkom okresného súdu č. k. 19 Cpr 4/2013-110 z 18. septembra 2014, rozsudkom krajského súdu č. k. 2 CoPr 1/2015-202 z 20. mája 2015 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 1282/2015 z 30. novembra 2016 a ktorým by napadnuté rozhodnutia týchto súdov zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie. Predmetná sťažnosť bola pridelená sudkyňi spravodajkyňi Jane Baricovej, ktorá je členkou III. senátu ústavného súdu a ktorý ju uznesením č. k. III. ÚS 384/2017-23 z 12. júna 2017 podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde prijal na ďalšie konanie v časti týkajúcej sa námietky porušenia základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd napadnutým rozsudkom krajského súdu a napadnutým uznesením najvyššieho súdu (bod 1 výroku uznesenia); vo zvyšnej časti sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (podobne IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 290/06, III. ÚS 288/07, III. ÚS 208/08, III. ÚS 72/09 a iné; bod 2 výroku uznesenia).

3. V obidvoch veciach sťažovateľka (odporkyňa) zhodne namietala, že okresný súd, krajský súd a ani najvyšší súd pri rozhodovaní o návrhoch navrhovateľov, ktorými sa domáhali určenia, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou z 28. júna 2013 danou im sťažovateľkou pre nadbytočnosť podľa § 63 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) je neplatné a pracovný pomer naďalej trvá, ako aj priznania nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru, vôbec nezohľadnili princíp subsidiárnej pôsobnosti všeobecnej časti Občianskeho zákonníka o jej zmluvnom zastúpení inou osobou ako zamestnávateľa pri dávaní výpovede jej zamestnancom, ktorý je upravený v § 9 ods. 1 a 2 Zákonníka práce a uznáva ho nielen súdna prax, ale aj recentná jurisprudencia, čo v konečnom dôsledku zakladá porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd týmito súdmi.

4. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilný sporový poriadok.

5. Podľa § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

6. Podľa čl. II ods. 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2017 do 28. februára 2018 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých

účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predsedníčka ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 155/2017 a sp. zn. III. ÚS 384/2017 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj na totožnosť predmetu rozhodovania okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu, proti ktorým sťažnosti sťažovateľky smerujú, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodol, že uvedené veci spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 155/2017.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2017